

**[DŹWIERKI** *sb pl t*

**dźwierki, dźwirzki, dźwirki.**

A dźwi(e)rki. ◊ I dźwirzk(a)mi.

*Sł stp, Cn brak, Linde także XVIII w.*

*Dem. od „dźwierze”: Vczyni sobie łowiec [polujący na lisy ]skrzynię na cźterzy grani abo iaką kłodę wydroży [...] koniec ieden zaprawi drotem [...] drugi koniec zamknie dzwirzkami kthoreby fie wnąthrz othwarzały podnołzone/ thy dzwirki podniozwfzy/ iakim prątkiem załthawić *Cresc 1549 638 (Linde s.v. dźwierze)*; Ostał winien nieboszczyk Lasota za dźwierki co piec zasłaniają zielaznemu kramarzewi złoty. *InwMieszcz 1574 nr 193.**

*Cf DRZWICZKI, DŹWIERZCE*

ZZie, ZCh